

85. TAKARÓ KÁROLY

MEGÚJÍTOTT KEGYELMI SZÖVETSÉG

„Ezek annak a szövetségnek igéi, amely felől megparancsolta az Úr Mózesnek, hogy kösse meg az Izráel fiaival a Moábnak a földjén, azon a szövetségen kívül amit kötött velük a Hóreben.

És előhívatá Mózes az egész Izráelt, és monda nekik: Ti láttátok mind azt, amit szemeitek előtt cselekedett az Úr Egyiptom földjén a Fáraóval és minden ő szolgájával és egész földével: A nagy kísértéseket, amelyeket láttak a te szemeid, a jeleket és ama nagy csudákat. De nem adott az Úr nektek szívet, hogy jól értsetek; szemeket, hogy lássatok; és füleket, hogy halljatok, mind e mai napig. Mindamellett is vezérlettek titeket a pusztában 40 esztendeig; nem koptak le a ti ruháitok rólatok, és a te sarud sem kopott le a lábadról. Kenyeret nem ettetek, sem bort, sem részegítő italt nem ittatok, hogy megtudjátok, hogy én vagyok az Úr, a ti Istenetek. És eljutottatok egy helyre, és kijött előnkbe Szíhon, Hesbónnak királya, és Óg, Básánnak királya, hogy megütközzenek velünk, de megvertük őket. És elvettük az ő földjüket és odaadtuk örökségül a Rubenitáknak, a Gáditáknak és a Manassé-törzs felének. Tartsátok meg azért a szövetségnek igéit és aszerint cselekedjétek, hogy szerencsések legyetek mindenben amit cselekesztek.

Ti e napon mindnyájan az Úr előtt, a ti Istenetek előtt álltok: A ti főembereitek, törzseitek, véneitek és tisztartóitok, Izráelnek minden férfija; A ti kicsinyeitek, feleségeitek és a te jövevényed, aki a te táborodban, van sőt favágóid és vízmerítőid is; Hogy szövetségre lépjenek az Úrral a ti Istenetekkel és pedig az ő esküjével erősített kötésre, amelyet ma köt meg veled az Úr, a te Istened; Hogy az ő népévé emeljen ma téged, ő pedig legyen neked Istened, amiképpen szólott neked, és amiképpen megesküdött a te atyáidnak, Ábrahámnak, Izsáknak és Jákóbnak. És nemcsak tiveletek kötöm én e szövetséges és ez esküvéses kötet, Hanem azzal, aki itt van velünk és itt áll e mai napon az Úr előtt a mi Istenünk előtt, és azzal is, aki nincs a mai napon itt velünk.”

V. Móz. 29:1-15 (Károli ford.)

Köszönjük azt Édesatyánk, hogy a te szövetségedet megújítod újra, hogy a tiedet magad elé gyűjtöd újra. Szívükre beszélsz ismét, hogy amit egyszer elmondtál hadd elevenedjen meg, hadd legyen élő támasz újra. Tudod, hogy szükségünk van a te szavadra. Nemcsak a szavadra Uram, hanem a jelenlétedre, hadd köszönjük meg, hogy azt ígérted, hogy ahol ketten vagy hárman összejönnek a te nevedben, ott te is ott leszel. Ennek nemcsak a reménységében, hanem a tudatában vagyunk most előtted, és kérjük is várjuk a szavadat, hogy szólj Uram, mert hallja a te szolgád. Ámen.

„A titkok az Úréi, ami Istenünkéi; a kinyilatkoztatott dolgok pedig miénk és a mi fiainké mind örökké, hogy e törvénynek minden igéjét beteljesítsük.” V.Móz. 29:29

A teológián annak idején egyik professzor azt tanította, hogy csak úgy szabad prédikálni, hogy először meg kell keresni a felolvasott igeszakasz fókuszát. Mi áll a középpontban? Azért kell ezt megkeresni, hogy el ne tévelyedjen, amikor az ember beszélni kezd.

Felolvastam egy olyan igeszakaszt, amely egy szövetségkötés megújításáról beszél, és ami sok ember számára új elem lehet benne az, hogy világosan kimondja itt az Isten, hogy nemcsak azokkal köt szövetséget, akik ott jelen vannak, hanem azokkal is, akik nincsenek ott.

Új elem lehet a felolvasott igében sokak számára az, hogy Isten megújítja a szövetségét, amit a Hórebbe kötött Izráel népével, és most újra megkötöti, megújítja Moáb földjén is a szövetséget.

Mi áll a középpontban? A középpontban az áll, hogy valahol valami tönkrement! Ezért meg kell újítani a szövetséget, ezért kell megkötöni újra a szövetséget.

Szeretnék bemutatni egy olyan lelki jelenséget nektek, amelyik már ott és akkor lelki jelenség volt, s az én tapasztalatom szerint, mind a mai napig tetten érhető az emberi életben.

Az élő Isten szól Mózesnek és azt mondja adom a szövetség ígét a szádba, mondd el nekik, hogy ti a saját szemetekkel láttátok mind azt, amit az Úr cselekedett Egyiptom földjén a Fáraóval, minden ő szolgájával és az egész földjével. A nagy kísértéseket, amelyeket láttak a ti szemetek, a jeleket és a nagy csodákat, de nem adott az Úr nektek szívet, hogy jól értsetek, szemeket, hogy lássatok, füleket, hogy halljatok mind e mai napig. Mind emellett vezérelt téged az Úr és el nem hagyott téged a te Istened.

Úgy is lehet mondani, hogy katasztrófa. Jelen voltál, részes voltál, láttad, hallottad, hogy miket cselekszik az Úr. A bőrödön érezted, hogy jelen van, és Úr az Úr, és mégsem kaptál szemeket hogy láss, mégsem kaptál füleket, hogy jól értsd és nem kaptál szívet, hogy higgy.

Egy nemzedéknek el kellett pusztulnia, mert süket és vak volt. Nem mehettek be az ígért földre, mert bár jelen voltak, sok mindennek részesei voltak, láttak is hallottak is, de nem úgy, ahogy Isten gyermekei látnak és hallanak.

Mert egészen mást látott Mózes, egészen mást látott Káleb, és egészen mást látott és érzékelt Józsué, mint a nép.

Nagyon halkán kérdezem, hogy jól érted te az Isten akaratát, az Isten dolgait a te életedre nézve? Mondd, eljutottál odáig, hogy nem emberi közvetítőn keresztül, hanem imádsággal kapcsolód-hatsz a te Uradhoz Lélek szerint? Mondd, valóság lett az életedben, hogy neked valóban személyes kapcsolatod van, az élő Istennel? Mondd, élő csöndességeid vannak, ahol ő beszél, ahol ő kijelent és te azt érted? Ahol nem te beszélsz, nem te jelentesz ki dolgokat, hanem Ő? Nem úgy néz-e ki a te hívő életed és imaéleted, hogy te vagy a hangos, Ő pedig nem hallható a számodra?

Mondd, hogy állsz ezzel a kérdéssel, aki részesei voltál nagy csodáknak, nagy tetteknek, aki a bőrén érezhette, hogy szabadító Úr, és élő Úr az Isten? Nem úgy van-e, mint ott és akkor, hogy neked is újra szólni kell Istennek? Azt mondani: azért hívtalak ide, mert veled most elkezdem előlről a dolgot. Újból! Mert valami elromlott?

Mi a válaszod? Az, hogy ó Uram, de jó, hogy mózesi hittel hihetek, mint „aki látta a láthatatlant”, mint akinek megmutatta az Úr a maga ő dicsőségét, de jó Uram, hogy az én életemben Jézus Krisztus miatt valóság a napi találkozó és a Veled való együttlét, órákban és percekben lebontva is?

De jó, hogy nem nekem szól most az a rész, hogy részed volt benne, de nem értettél semmit; hogy részed volt benne, de nem hallottál semmit.

Vagy részed volt a csodákban, mert én az Úr el nem távoztam tőled, ott voltam közötted.

De nem lett hitbelileg az enyém, hogy kaptam Tőled országot, hogy kaptam Tőled kegyelmet, hogy kaptam Tőled életet. De jó, hogy az életem egészen biztonságba helyeztetett a Krisztus Jézusban.

Nem tudom melyik vagy?! Azt tudom, hogy ma el kell mondanom két különleges üzenetet.

Üzenetet azok számára, akiknek eddig nem volt fülük, értő szívük, nem volt élő hitük, és azoknak, akik már részesei a szövetségnek.

1. Azt mondja az Úr: Azért így szólj hozzájuk, lépjetek szövésre az Úrral a ti Istenetekkel. A szövetség kétoldalú. Nem az Isten oldalán van a hiányosság. Ő azt mondta, hogy Jézus

Krisztusban szövetséget kötök veled. A probléma a másik oldalon van, hogy az ember nem lépett Vele szövetségre.

Ma meg kell kérdeznem tőled:

Mondd, hogy történt a szövetségkötésed az Úrral?

Mondd, mikor jelentette ki a Fiát neked, hogy benne van a bűneid bocsánata, hogy benne van az életed, hogy benne van a reménységed? Kijelentette a Fiát neked, hogy őt adta váltságul teérted?

Mondd, hogy kötöttél szövetséget vele?

Most az lenne a normális dolog, hogy egyenként felállnátok, akit az Isten Lelke felindít és hitvalló módon, egyik bizonyosság hangozna a másik után: Ekkor és ekkor volt, amikor engem megtalált az én Uram, amikor a szívemre beszélt, amikor a Lelkével átölelt. Így és így történt, hogy az életem a kezébe adtam.

Most látnom kéne a fölcsillanó szemeken, látnom kéne az üdvözlő arcokon azt a belső bizonyosságot, hogy: Áldom az Istent, hogy szövetségre léphettem vele, mert szövetséget kötött velem a Krisztus Jézusban, és én vissza-ragyoghatom azt a szerelmet, amit tőle kaptam. De jó, hogy elmondhatom, bűnös voltam, de bűneim megbocsáttattak, vétkeim elfedeztetek, igazságtalan voltam, de igazságtalanságom eltöröltetett és az Ő igazsága nékem adatott. Rab voltam, de szabadságot hozott nekem. A sötétség szogája voltam, de világosságot gyűjtött bennem és a világosság fiává lettem. Az volt a nevem, hogy „élsz, de halott vagy”. De azóta új nevet kaptam, Krisztusról neveztetem, mert Ő az életét adta értem és adta nekem.

Hogy is állsz a szövetségkötéssel?

Azt mondta egyszer valaki, hogy: Kérem, a hívő élet az olyan, hogy az ember belefolyik, és egyszer csak ott áll csodálatos hívőként.

De nem így van!

Mit mond Isten a szövetségkötésről? Ahogy a Hórebbe, most a Moáb földjén!

Van helye, van ideje! Amikor te elmondtad az Úrnak életedben először azt, hogy Uram jöjj be Úrnak az életembe. Átadom magam neked, mert az életem téged illet. Mert nem vagyok a magamé, hanem a tied! Ennek van helye, és van ideje.

Amikor Isten kegyelmére, Isten szerelmére Jézus Krisztus áldozatára te úgy válaszolsz, hogy átadod az életed neki.

A zsidó nép életében nem ez történt. Ott és akkor az történt, hogy a nép valahogy mindig távol állt Istentől. A nép legfeljebb a sátorai előtt állhatott, és látták messziről, hogy Isten megjelent a szent sáornál. Aztán meghajtotta magát a nép. Volt amikor nem hajtotta meg magát a nép, de az jellemezte, hogy mindig távol volt. Aztán kijelentették: „Mózes! Mondd meg a te Istenednek...”, aztán azt mondták, hogy „Mózes te beszélj velünk, ne az Isten”. Az Isten „közel léte” nekünk sok.

Jézus Krisztusban pedig közel jött az Isten. Ugye nincs köztünk ószövetségben gondolkodó ember? Hanem megújított szövetségben, új szövetségben élő emberek vannak itt.

Meg kellett ismételni, át kellett formálni, meg kellett változtatni. És Ő betöltötte a törvényt és átokká lett érettünk, és hozta az újat. Ez már a második, a kibővített szövetségkötés. Ez az újszövetség! Ami szól annak is, aki itt van, és annak is, aki nincs itt! Mondjátok el! Jézus Krisztusban teljesen kiterjesztette a szövetséget az Úr.

Válaszolj a feltett kérdésre!

Nem azt kérdezem, hogy Isten mikor kötött veled szövetséget, hanem azt kérdezem, hogy tudatosan te mikor kötötted meg a szövetséget Vele? Így ahogy le van írva.

Azért küldtelek téged, hogy szövetségre lépjetek az Úrral a ti Istenedekkel, és pedig az Ő esküjével erősített kötéssel, amit ma köt veled az Úr, a te Istened, hogy az Ő népévé emeljen ma téged, Ő pedig legyen neked Istened, amiképpen szólott neked.

És erre a népnek válaszolnia kellett. Ez volt az az ószövetségi rész, amit el kell mondanom azoknak akik a szövetséget csak úgy ismerik, hogy Isten szeret engem. Akik csak

úgy ismerik, hogy: Igen, Isten nagy dolgokat cselekedett már az életemben. Akik azt tudják elmondani: Igen, láttam csodáit, láttam keze mozdulását, láttam a hatalmát. Igen, én el tudom mondani, hogy részes voltam sok mindenben. Isten erre azt válaszolja: Csak éppen szíved nem volt, csak éppen szemed nem volt, csak éppen füled nem volt, hogy érts, lásd a láthatatlant, hogy jól értsd mi történt veled.

2. Nézzük most a folytatást.

Mi az, hogy jól értsd? Istennek minden ígérete Jézus Krisztusban lett igenné és ámenné. Hogy lehet Istent jól érteni? Ha megismertem Jézus Krisztust, akit Ő elküldött.

Mi az üdvösség? „Hogy megismerjetelek engem, az egyedül igaz Istent, és akit Isten elküldött a Fiát, a Jézus Krisztust.”

Ezzel a másik ismerettel hogy állsz? Jézus Krisztus ismeretével. Tudjátok, amikor Pál arról beszél hogy mindent kárnak és szemétnak ítél a Jézus Krisztus gazdagságának megismeréséhez képest, ez olyan mércévé lesz számomra, hogy meg kell kérdeznem magamtól, Takaró Károly mi minden kár és szemét neked, ahhoz a gazdagsághoz képest, amit Jézus Krisztus megismerése jelentett neked? Aztán kiderül, hogy az életemben egy sereg dolognak, egy sereg történésnek nincs jelentősége, és amikor valami nagyra látszik, nagy gondnak, nagy bajnak, nagy problémának, annak elveszik a jelentősége, amikor az én drága megváltó Urammal közösségben lehetek, az Ő gazdagságának megismeréséhez képest, elveszti egy sereg dolog a jelentőségét. Nem kötözhet, nem fájhat, nem árthat, nem béníthat, mert a vele való közösség nekem minden.

Vannak köztünk gyászoló testvérek. Gondolatok arra, hogy aki elment közületek, Isten úgy szerette őt, hogy az egyszülött Fiát adta érte is váltságul? Jézus Krisztust! Tudjátok azt, hogy hol mutatta meg érte is, irántatok is szeretetét az élő Isten? Hogy Jézus Krisztus volt a fizetség érte. Micsoda ár azért, hogy bűnei megbocsátassanak vétkei elfedeztessenek, és örök élete legyen!

Én az ár kérdéssel sokáig nem tudtam mit kezdeni. Mennyi az ember életének az értéke, és mi az ára? Engem halálosan sértett, az amikor valaki beteg lett, a vállalat rögtön 75 %-ot fizetett neki, mert a beteg ember értéke csökkent. Valaki elér egy korhatárt, lehet élete erejében, lehet szakmailag éppen a csúcson, a legzszenibb állapotában, de nyugdíjba teszik, abban a pillanatban csökkent értékű. És ugyanakkor nézem az Isten kegyelmét és szerelmét, Ő azt mondja, hogy ez az ember az én gyermekem, Jézus Krisztus az ő élete ára, a bűnei ára, a kegyelem ára; az üdvösség ára, Jézus az ár.

Ezért kérdezem, hogy megismertétek Jézus Krisztust, a gazdagságát, a kegyelmének a szerelmének gazdagságát, a Lelkének gazdagságát? Nem fogsz tudni betelni vele! Azt mondja, hogy magam elé hívtalak, hogy megújítsam a szövetséget veled.

Drága, szent testvéreim a Krisztus Jézusban! Megújítja veletek szövetségét az Úr! Mit jelent ez ma? Hogy nem változott feléd! Lehet, hogy te megváltoztál, lehet, hogy benned történt valami, ami elfordított tőle, lehet hogy kétségeskedtél, lehet hogy lázadtál, lehet hogy tisztátalanná lettél, az is lehet, hogy ellenségévé váltál. Mégis azt mondja: Gyere elé, megújítom veled az én szövetségemet.

Két esküvőnek voltam nemrég a tanúja. Az egyikben egy 25 éves házasságkötés megújítása volt. Néztem az őszbe forduló férfi fejet és néztem a ráncosodó asszony arcot. Egymásra néztek és Isten előtt kimondták: megújítjuk előtted a szövetségünket! Nekem mindig megrendítő, ha valakinek a szíve kész arra, hogy a szeretet szövetséget megújítsa.

A másik különleges volt. Mind a kettő kezében bot volt. A 60. házassági évfordulójukat ünnepelték, a sok gyerek a rengeteg unoka a dédunokák és egy egészen kicsi, karon lévő újszülött... A szeretet viszony, ami 60 éven át tartott!

Az Isten most újra jön az ajándékával, hogy: Megújítsa veled a kegyelem szövetségét, a szeretet szövetségét. Az Ő szíve nem változott meg feléd!

Hívó testvérek! Van közöttünk olyan, aki régen tért meg? Emlékszel még az első szerelem tüzére? Emlékszel arra az olthatatlanra, amikor mentél ígét hallgatni mindenhova, mert nem tudtál betelni Vele? Azt mondja az Úr: Ott és akkor szerettél, és akkor tudtad, hogy szeretlek téged, én nem változtam meg azóta sem.

Ha lenne köztünk, aki elhagyta az első szeretetet és már nem hevíti a tűz, a szeretet tüze Isten felé, akkor annak azt mondja Isten: Megújítom, a szövetséget, mert szükségem van rád.

Tudod, hogy mit készített neked ma az Isten? Tudod, hogy miért hívott maga elé az Isten? Azért, hogy úgy bocsásson el majd a további utadra, hogy ott lobogjon benned a bizonyosága: Engem változatlanul megtart a kegyelem, Jézus Krisztusban megújította az ő szövetségét velem.

Emlékszem a gyáli ifjúság tagjaira, amikor egymás után tértek meg. De Isten nem hagyta ki az őszhajúakat sem és egymás után tértek meg az idősek is. És ezek az emberek elindultak Gyálon bizonyoságot tenni barátoknak, rokonoknak, ismerősöknek Jézus Krisztusról? Nem lehetett visszatartani őket! Aztán jöttek és mondták: Károly bácsi, ő is megtért, ő is az Úrnak adta az életét, az is a szövetségbe került, az is gyermekké lett.

Nemrég ott jártam és egyikük elmondta, hogy meghidegült a szeretet. Ma már senki nem indul útnak, mert nincs bennük a Lélek tüze. Most veszekszünk, most perlekedünk, most jól magunk között vagyunk, most dül a háború, hatalmi harcok vannak, egymásnak feszülnek gondolatok és indulatok! Tessék mondani mi a baj? A baj az, hogy elhagytátok az első szeretetet. - És mit lehet csinálni? - Neked semmit! Aki elhagyta az első szeretetet, azt csak az Úr keresheti meg. Ő az aki megkeresi! Ő mondja el, hogy mi hiányzik és Ő köti meg újra és Ő újítja meg a szövetséget.

Ma ez történik veled és érted! Kijelenti, hogy Ő változatlan feléd, Ő kész újra a szövetségre lépni. És te?

Azt mondja, hogy tekintsd meg azért Istennek kegyelmét és keménységét; azok iránt keménységét, akik elvesznek és irántad pedig kegyességét, ha megmaradsz öbenne. Megállított, hogy válaszolj!

Most néz magad köré! Mit termett az életed, a hited, otthon a családotban, a munkahelyeden? Gyümölcsözőre fordult-e? A forrásod tiszta és zúduló és mindig áradó-e? Nem apadt-e el? Nem lettél-e terméketlenné? Ő azt mondja és tudja kinek mondja, megkeresem, szívére beszélek és megújítom veled a szövetségemet, megáldom újra és áldássá teszem!

Nem te vagy, akinek erre van szükséged?

Válaszolj neki! Ámen

Uram! Kiáltani szeretnék, most nagyon hangosan, hogy könyörülj rajtunk, hogy ne legyen az életünk hasonlóvá azokhoz, akik részesei voltak a csodáidnak, hogy mily nagy dolgokat cselekedtél és milyen szabadításokat adtál, csak éppen szívük nincs, csak éppen fülük nincs, csak éppen szemük nincs, jól érteni azokat, amiket tettél. Könyörülj, hogy ne így legyen velünk!

Szeretném Uram kérni tőled, hogy amikor újra lehetőséget adsz majd nekünk, hogy kijelentsük: - Veled akarjuk élni az életünket tovább, hogy kimondjuk: - A mi szívünk is kész a szövetség megtartására, akkor elmondjuk neked, hogy ebben akarunk, élni és maradni. - A veled való közösségben, szentségben.

Kérjük Uram, bocsásd meg a mi szívünk meghidegülését, elfordulásait, kételkedéseit, az első szeretet elhagyását. Visszakérjük Uram a kegyelmezettek állapotát. Visszakérjük Uram az élő hitet, visszakérjük Uram, a hűséget, és az erős lelket, újítsd meg bennünk Jézus Krisztusért!

Uram elnémul lassan a te néped, a bizonyágtévő szív és száj! Arra kérlek, hogy munkáld meg bennünk hatalmasan, hogy hadd lehessünk újra nevednek hordozói! Hadd lehessünk újra valóban sóvá és világossággá ebben a világban. Uram, és a legnehezebbet

is hadd kérjem, hogy otthon a családjunkban a mieink között hadd legyünk és maradjunk szentek. Könyörgünk a gyermekeinkért, azoknak hitbéli neveltetéséért és nevelőikért! Hogy tiszta vizet, tiszta ígét adjanak nekik, hogy életük lehessen azokon az új életeknek is. Hadd köszönjük meg mindannyiunk nevében, hogy elmondtad:

megújítod rajtunk a Te kegyelmi szövetségedet a Krisztus Jézusért. Ámen.